

Bijlage: cijfers dossieronderzoek

1) Cijfers Trouw-zaken

Er zijn 66 dossiers onderzocht. Het gaat om dossiers met – volgens het overzichtsbestand – tussen 2017 en 2021 opgelegde strafbeschikkingen voor overtreding van de artikelen 141 lid 2 onder 2, 240b, 246, 247, 248a, 248d, 282 en 302 van het Wetboek van Strafrecht. In één zaak bleek na nader onderzoek dat er geen strafbeschikking was opgelegd. In die zaak was op dezelfde dag de oplegging van een strafbeschikking goedgekeurd en de goedkeuring weer ingetrokken. De reviewers hebben daarom uiteindelijk 65 dossiers beoordeeld.

- In 47 van de 65 zaken was de strafbeschikking opgelegd voor een zesjaarsfeit (een strafbaar feit waarop in de wet een maximale gevangenisstraf van meer dan 6 jaar is gesteld).
 - 34 keer voor een poging zware mishandeling (art. 45 i.c.m. 302 Sr).
 - 9 keer voor aanranding (art. 246 Sr).
 - 1 keer voor zware mishandeling (voltooid) (art. 302 Sr).
 - 1 keer voor grootschalig kinderpornobezit (art. 240 lid 2 Sr).
 - 1 keer voor wederrechtelijke vrijheidsbeneming (art. 282 Sr).
 - 1 keer voor openlijk geweld op openbare weg met zwaar lichamelijk letsel tot gevolg (art. 141 lid 2 sub 2 Sr).

Bij 30 van de 34 zaken met een strafbeschikking voor poging zware mishandeling had een strafbeschikking opgelegd kunnen worden voor bedreiging (art. 285 Sr) of mishandeling (art. 300 Sr) vanwege het ontbreken van letsel of de relatief geringe ernst van het toegebrachte letsel. Bij de overige 4 zaken was dit niet het geval. Daarnaast lijkt bij 4 van de 34 zaken met een strafbeschikking voor poging zware mishandeling de administratieve afhandeling van het feit verkeerd te zijn gegaan en was het de bedoeling om een strafbeschikking voor mishandeling op te leggen.

- In 18 van de 65 zaken was de strafbeschikking niet opgelegd voor een zesjaarsfeit, maar voor een strafbaar feit met een maximale gevangenisstraf lager dan 6 jaar.
 - 11 keer voor een zedendelict (bezit kinderporno (art. 240b lid 1 Sr), ontucht met een minderjarige (art. 248a Sr), tonen seksuele beelden aan minderjarige (art. 248d Sr)).
 - 7 keer voor een ander soort delict (mishandeling, vernieling, verlaten plaats ongeval, bezit van een wapen (mes) en bezit hash). In deze zaken

is dus een strafbeschikking opgelegd voor een ander delict dan het delict waarvoor ze in het overzichtsbestand stonden.

Bij deze 18 zaken (dus waar de strafbeschikking niet was opgelegd voor een zesjaarsfeit) is door de reviewers beoordeeld of de oplegging van een strafbeschikking aanvaardbaar was.

- 12 keer vonden de reviewers de strafbeschikking aanvaardbaar.
- 1 keer was de strafbeschikking mogelijk onaanvaardbaar vanwege twijfels of er voldoende bewijs was voor de strafbeschikking.
- 5 keer twijfelden de reviewers of het wenselijk was dat de zaak buitengerechtelijk was afgedaan.

14 van deze 18 zaken (waar de strafbeschikking niet was opgelegd voor een zesjaarsfeit) zijn aangemerkt als een (huiselijk) geweld, zeden of belagingsdelict. Een ernstig delict is volgens de Aanwijzing OM-strafbeschikking een contra-indicatie voor het opleggen van een strafbeschikking.

- 8 van de 14 zaken waren volgens de reviewers niet ernstig.
- 3 van de 14 zaken waren volgens de reviewers wel ernstig.
- bij 3 van de 14 zaken werd door de reviewers getwijfeld of de zaak als ernstig moest worden aangemerkt.

2) Cijfers zaken aangedragen door Slachtofferhulp Nederland

14 dossiers die door Slachtofferhulp Nederland waren aangedragen als voorbeelden van volgens deze organisatie onterecht opgelegde strafbeschikkingen zijn onderzocht.

- In 9 van de 14 zaken was geen strafbeschikking opgelegd.
- In 5 van de 14 zaken was een strafbeschikking opgelegd voor een feit waarvoor geen gevangenisstraf van 6 jaar of meer is gesteld. Het ging 2 keer om bedreiging (art. 285 Sr), 2 keer om belaging (art. 285b Sr) en 1 keer om mishandeling.
- In de 5 zaken met een strafbeschikking vond de reviewer de oplegging van de strafbeschikking, gezien de feiten en omstandigheden van de zaak, aanvaardbaar.
- In 1 zaak waren de gevolgen weliswaar ernstig, maar werd niettemin de strafbeschikking als passende afdoeningswijze beoordeeld.